

[Otto Mørch.]

markeres ved et citat fra Jyllands-Posten den 22. februar, hvor bladet skriver i en hovedrubrik:

„Skænderi, rådvildhed og forvirring i regeringspartierne“,
og videre i en underrubrik skriver:

„Amtsinddelingssagen som farceforestilling“.

Jeg må erkende, at Jyllands-Posten her rammer plet, og jeg er af den opfattelse, at ikke mindst den højtærede indenrigsminister, som jeg i mange henseender sætter stor pris på, må være grumme ked af situationen og vel også i en stille stund ærgrer sig over, at han fremsatte dette lovforslag til såkaldt fri forhandling.

Særlig bemærkelsesværdig i den nuværende situation er det forhold, som også den socialdemokratiske ordfører, hr. Hans Hækkerup, tidligere har været inde på, at den radikale gruppeformand, hr. Bernhard Baunsgaard, i en TV-duel med hr. Per Hækkerup har erklæret, at et af de områder, hvor der samarbejdes uden hensyn til partiskel, netop var i spørgsmålet om amtsinddelingen. Alligevel er det jo en kendsgerning, at man helt uden om oppositionen i sidste øjeblik ændrede på det oplæg, som man var enig om, nemlig at Hobroområdet fortsat skulle blive i det østjyske storamt. Ja, det taler sit eget tydelige sprog om oppositionens muligheder under denne regering.

Der er et par kendsgerninger, jeg ønsker at slå fast her før afstemningen. For det første: et absolut flertal i centerkommunens byråd, i Hobro byråd, ønsker fortsat tilknytning til Randersområdet via det østjyske storamt, og her må jeg understrege, at samtlige borgmestre i Randers amts købstæder bakker Hobroflertallet op, og jeg bør vel også oplyse, at de ikke alle 4 er socialdemokrater; der findes både en konservativ borgmester og en borgmester, der tilhører partiet venstre. Man bakker Hobro op ud fra det synspunkt, som jeg også ved indenrigsministeren principielt er tilhænger af, nemlig at det må være centerkommunens ønske, man lægger særlig vægt på, når amts-tilhørsforhold skal afgøres.

For det andet skal det fastslås, at der ikke har været afholdt nogen officiel af-

stemning i Hobrosammenlægningsudvalget om amts-tilhørsforholdet, og her skal jeg bemærke, at nogle sognerådsrepræsentanter fra sammenlægningskommunerne har holdt mere eller mindre hemmelige møder med nordjyske folketingsmænd fra regeringspartierne, og videre, at disse sognerådsrepræsentanter uden om sammenlægningsudvalget, uden om Hobro byråd har haft foretræde i folketingsudvalget. Det skal stærkt understreges, at ingen af disse sognerådsrepræsentanter havde mandat til at udtale sig på deres respektive sogneråds vegne. Der har end ikke i de respektive sogneråd været holdt møde om sagen, før de selvbestaltet rejste over til udvalget — støttet, som sagt, af 4 nordjyske folketingsmænd fra regeringspartierne.

For det tredje ønsker jeg at citere en udtalelse fra en artikel, som dette tings mangeårige formand hr. Gustav Pedersen den 17. februar skrev i det socialdemokratiske dagblad Folkebladet. Gustav Pedersen skriver bl. a.:

„Jeg har ikke noget mandat til at blande mig i spørgsmålet om fastlægningen af de nye amts- og kommunegrænser, selv om jeg synes, at der efterhånden ikke er meget tilbage af grundlovens paragraf 82, der bestemmer, at: „Kommunernes ret til under statens tilsyn selvstændigt at styre deres anliggender ordnes ved lov.“

Alligevel vover jeg at gøre et par bemærkninger til planerne om at splitte Randers amt på den måde, at Hobro og nogle omegnskommuner skal overføres til Ålborg amt.

Når jeg tillader mig at gøre disse bemærkninger, skyldes det, at jeg gennem mere end 40 års organisatorisk og politisk arbejde i Randers amt har haft rig lejlighed til at erfare, hvor mange tråde der gennem tiderne har knyttet kommunerne i Randers amt til hinanden.“

Lidt længere nede i artiklen skriver hr. Gustav Pedersen videre:

„Hobro og egnens andre kommuner var i generationer en del af Randers amt, og de forbindelseslinjer, som der nu er tale om at klippe over, knyttes ikke i en håndvendning til helt nye institutioner.“
Hr. Gustav Pedersen slutter sin artikel med at sige følgende: